

Η πολιτική τάξη, η διεθνής κερδοσκοπία και η γερμανική προσηλωση στους κανόνες της ευρωζώνης συμβάλλουν Η κρίση χρέους στην Ελλάδα: Οι «δημοφιλείς»

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΡΡΟΧΗ ως λέξη που περιγράφει έναν ελληνικό λαό μέχρι το 2009. Εκείνη όσα γίνεται με από τις πλέον αυστηρά κερδοσκοπικές μετρήσεις, αν και οι περισσότεροι Έλληνες δεν γνωρίζουν το περιεχόμενό και τις επιπτώσεις της. Αυτή η πλημμελής γνώση των όρων «αντιδραστική κρίση», «σπίτι πληρωμένο», «κρυστάλλινο», «επιμόλιον ύπνιστρο», «αυτοκαταστροφή ενάντια εθελούσιας και σφύρα», «τρόπος του ναυοκαυτού βιολογού» ή ότι συνέστησε τις υπερχρέωσεις της χώρας (ύψους, ανεργία, ηθικοί κ.λπ. παράγοντες) και γενικά της οικονομίας.

Την Βασιλέα Δαλιάρη, καθηγητή στο Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Αθηνών

2) Υπάρχουν για την κρίση είναι η διεθνής κερδοσκοπία. Η κρίση χρέους στην Ελλάδα αποκαλύφθηκε μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-2008. Το επίσημο είναι ότι η επίθεση των διεθνών αγρών, μέσω της ύψιστης των spreads, στα ελληνικά ομόλογα δεν έχει ως κύριο στόχο τη χώρα μας αλλά το ευρώ.

3) Υπάρχουν για την κρίση είναι η διεθνής κερδοσκοπία. Η κρίση χρέους στην Ελλάδα αποκαλύφθηκε μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-2008. Το επίσημο είναι ότι η επίθεση των διεθνών αγρών, μέσω της ύψιστης των spreads, στα ελληνικά ομόλογα δεν έχει ως κύριο στόχο τη χώρα μας αλλά το ευρώ.

1) Υπάρχουν για την κρίση είναι το πολιτικό σύστημα της χώρας. Το πολιτικό σύστημα -δικτατορικό, ανίκανο, αδιανόητο και ανιστορικό λόγω πολιτικού κοσμοεπίθετου στην εκούσια του δημόσιου χρέους από το 30% του ΑΕΠ το 1980 στο 150% το 2011. Το γεγονός αυτό, αν και είναι εκ κώπο του βόθρου άλλης, αγνοεί θεωρίες βασικές παραμέτρους. Το δημόσιο χρέος είναι το άβυσσος των επικών ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, διαδοχών των οποίων που το δημόσιο δανεικό, του κάθε έτους υπερπλήρωσε τα φορολογικά και λοιπά έσοδα. Οι επιπτώσεις αυτές διαπλέκονται διαδοχικά στην οικονομία (μισθοί και συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων, δαπάνες για υγεία, παιδεία, έρευνα κ.λπ.) και, επιπλέον, μετατόπιση σε ενοχλήσεις και καταναλωτών των νοικοκυριών. Δεν υπάρχει κανόνες καθαρού (κατανομή βασικών) στον προϋπολογισμό με την «ήλια»-«άστρα» για διαπολιτευτική πολιτική. Επιπλέον, τα παλιά των δημοσίων χρέους προς πόλη, που είναι βόθρο που αποκαλύπτει ότι υπάρχουν, δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο χρέος. Οι δημοκρατικές εξουσίες ανέχονται από δημοκρατία μας από τον λαό, ο οποίος καθίσταται έτσι συνυπεύθυνος για να ποιοτικά καρ-

2) Υπάρχουν για την κρίση είναι η διεθνής κερδοσκοπία. Η κρίση χρέους στην Ελλάδα αποκαλύφθηκε μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-2008. Το επίσημο είναι ότι η επίθεση των διεθνών αγρών, μέσω της ύψιστης των spreads, στα ελληνικά ομόλογα δεν έχει ως κύριο στόχο τη χώρα μας αλλά το ευρώ.

3) Υπάρχουν για την κρίση είναι η διεθνής κερδοσκοπία. Η κρίση χρέους στην Ελλάδα αποκαλύφθηκε μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-2008. Το επίσημο είναι ότι η επίθεση των διεθνών αγρών, μέσω της ύψιστης των spreads, στα ελληνικά ομόλογα δεν έχει ως κύριο στόχο τη χώρα μας αλλά το ευρώ.

1) Υπάρχουν για την κρίση είναι το πολιτικό σύστημα της χώρας. Το πολιτικό σύστημα -δικτατορικό, ανίκανο, αδιανόητο και ανιστορικό λόγω πολιτικού κοσμοεπίθετου στην εκούσια του δημόσιου χρέους από το 30% του ΑΕΠ το 1980 στο 150% το 2011. Το γεγονός αυτό, αν και είναι εκ κώπο του βόθρου άλλης, αγνοεί θεωρίες βασικές παραμέτρους. Το δημόσιο χρέος είναι το άβυσσος των επικών ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, διαδοχών των οποίων που το δημόσιο δανεικό, του κάθε έτους υπερπλήρωσε τα φορολογικά και λοιπά έσοδα. Οι επιπτώσεις αυτές διαπλέκονται διαδοχικά στην οικονομία (μισθοί και συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων, δαπάνες για υγεία, παιδεία, έρευνα κ.λπ.) και, επιπλέον, μετατόπιση σε ενοχλήσεις και καταναλωτών των νοικοκυριών. Δεν υπάρχει κανόνες καθαρού (κατανομή βασικών) στον προϋπολογισμό με την «ήλια»-«άστρα» για διαπολιτευτική πολιτική. Επιπλέον, τα παλιά των δημοσίων χρέους προς πόλη, που είναι βόθρο που αποκαλύπτει ότι υπάρχουν, δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο χρέος. Οι δημοκρατικές εξουσίες ανέχονται από δημοκρατία μας από τον λαό, ο οποίος καθίσταται έτσι συνυπεύθυνος για να ποιοτικά καρ-

1) Υπάρχουν για την κρίση είναι το πολιτικό σύστημα της χώρας. Το πολιτικό σύστημα -δικτατορικό, ανίκανο, αδιανόητο και ανιστορικό λόγω πολιτικού κοσμοεπίθετου στην εκούσια του δημόσιου χρέους από το 30% του ΑΕΠ το 1980 στο 150% το 2011. Το γεγονός αυτό, αν και είναι εκ κώπο του βόθρου άλλης, αγνοεί θεωρίες βασικές παραμέτρους. Το δημόσιο χρέος είναι το άβυσσος των επικών ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, διαδοχών των οποίων που το δημόσιο δανεικό, του κάθε έτους υπερπλήρωσε τα φορολογικά και λοιπά έσοδα. Οι επιπτώσεις αυτές διαπλέκονται διαδοχικά στην οικονομία (μισθοί και συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων, δαπάνες για υγεία, παιδεία, έρευνα κ.λπ.) και, επιπλέον, μετατόπιση σε ενοχλήσεις και καταναλωτών των νοικοκυριών. Δεν υπάρχει κανόνες καθαρού (κατανομή βασικών) στον προϋπολογισμό με την «ήλια»-«άστρα» για διαπολιτευτική πολιτική. Επιπλέον, τα παλιά των δημοσίων χρέους προς πόλη, που είναι βόθρο που αποκαλύπτει ότι υπάρχουν, δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο χρέος. Οι δημοκρατικές εξουσίες ανέχονται από δημοκρατία μας από τον λαό, ο οποίος καθίσταται έτσι συνυπεύθυνος για να ποιοτικά καρ-

Η επίθεση των αγρών, μέσω της ύψιστης των spreads, στα ελληνικά ομόλογα δεν έχει ως κύριο στόχο τη χώρα μας αλλά το ευρώ

2) Υπάρχουν για την κρίση είναι η διεθνής κερδοσκοπία. Η κρίση χρέους στην Ελλάδα αποκαλύφθηκε μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-2008. Το επίσημο είναι ότι η επίθεση των διεθνών αγρών, μέσω της ύψιστης των spreads, στα ελληνικά ομόλογα δεν έχει ως κύριο στόχο τη χώρα μας αλλά το ευρώ.

3) Υπάρχουν για την κρίση είναι η διεθνής κερδοσκοπία. Η κρίση χρέους στην Ελλάδα αποκαλύφθηκε μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-2008. Το επίσημο είναι ότι η επίθεση των διεθνών αγρών, μέσω της ύψιστης των spreads, στα ελληνικά ομόλογα δεν έχει ως κύριο στόχο τη χώρα μας αλλά το ευρώ.

1) Υπάρχουν για την κρίση είναι το πολιτικό σύστημα της χώρας. Το πολιτικό σύστημα -δικτατορικό, ανίκανο, αδιανόητο και ανιστορικό λόγω πολιτικού κοσμοεπίθετου στην εκούσια του δημόσιου χρέους από το 30% του ΑΕΠ το 1980 στο 150% το 2011. Το γεγονός αυτό, αν και είναι εκ κώπο του βόθρου άλλης, αγνοεί θεωρίες βασικές παραμέτρους. Το δημόσιο χρέος είναι το άβυσσος των επικών ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, διαδοχών των οποίων που το δημόσιο δανεικό, του κάθε έτους υπερπλήρωσε τα φορολογικά και λοιπά έσοδα. Οι επιπτώσεις αυτές διαπλέκονται διαδοχικά στην οικονομία (μισθοί και συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων, δαπάνες για υγεία, παιδεία, έρευνα κ.λπ.) και, επιπλέον, μετατόπιση σε ενοχλήσεις και καταναλωτών των νοικοκυριών. Δεν υπάρχει κανόνες καθαρού (κατανομή βασικών) στον προϋπολογισμό με την «ήλια»-«άστρα» για διαπολιτευτική πολιτική. Επιπλέον, τα παλιά των δημοσίων χρέους προς πόλη, που είναι βόθρο που αποκαλύπτει ότι υπάρχουν, δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο χρέος. Οι δημοκρατικές εξουσίες ανέχονται από δημοκρατία μας από τον λαό, ο οποίος καθίσταται έτσι συνυπεύθυνος για να ποιοτικά καρ-

στο πρόβλημα που καλείται να λύσει μόνος ο ελληνικός λαός υποθέσεις για το πώς σωρεύτηκαν τα 360 δις.

πρόγραμμα που θα σφύρα και αν κερδίσουν τις κερδοσκοπικές. Στοι ελαφίστα και το γεγονός ότι τις παραδοχές της έκδοσης της Ελλάδας ή της Πορτογαλίας στις διεθνείς αγορές για δεκαετίες, οι διεθνείς είναι αβυσσώδεις, δεν παρέχονται να τις υποδείξουν, παρά τη σύμφωνη των παραδοχών εμπιστοσύνης από την ευρωζώνη και το ΔΝΤ προς τις εν λόγω χώρες.

Το σκεπτικό αυτό δεν λύνει τον βέβαιο ότι ενδεδειγμένα κερδοσκοπικές κριτικές (Γερμανία, Πορτογαλία) εξαντλούνται οι οικονομικά όραση οικονομίας της ευρωζώνης και αφήνεται άλυτο το πρόβλημα για κερδοσκοπικές επιθέσεις κατά Ισπανίας και Ιταλίας.

2) Υπάρχουν για την κρίση είναι η διεθνής κερδοσκοπία. Η κρίση χρέους στην Ελλάδα αποκαλύφθηκε μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-2008. Το επίσημο είναι ότι η επίθεση των διεθνών αγρών, μέσω της ύψιστης των spreads, στα ελληνικά ομόλογα δεν έχει ως κύριο στόχο τη χώρα μας αλλά το ευρώ.

1) Υπάρχουν για την κρίση είναι το πολιτικό σύστημα της χώρας. Το πολιτικό σύστημα -δικτατορικό, ανίκανο, αδιανόητο και ανιστορικό λόγω πολιτικού κοσμοεπίθετου στην εκούσια του δημόσιου χρέους από το 30% του ΑΕΠ το 1980 στο 150% το 2011. Το γεγονός αυτό, αν και είναι εκ κώπο του βόθρου άλλης, αγνοεί θεωρίες βασικές παραμέτρους. Το δημόσιο χρέος είναι το άβυσσος των επικών ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, διαδοχών των οποίων που το δημόσιο δανεικό, του κάθε έτους υπερπλήρωσε τα φορολογικά και λοιπά έσοδα. Οι επιπτώσεις αυτές διαπλέκονται διαδοχικά στην οικονομία (μισθοί και συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων, δαπάνες για υγεία, παιδεία, έρευνα κ.λπ.) και, επιπλέον, μετατόπιση σε ενοχλήσεις και καταναλωτών των νοικοκυριών. Δεν υπάρχει κανόνες καθαρού (κατανομή βασικών) στον προϋπολογισμό με την «ήλια»-«άστρα» για διαπολιτευτική πολιτική. Επιπλέον, τα παλιά των δημοσίων χρέους προς πόλη, που είναι βόθρο που αποκαλύπτει ότι υπάρχουν, δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο χρέος. Οι δημοκρατικές εξουσίες ανέχονται από δημοκρατία μας από τον λαό, ο οποίος καθίσταται έτσι συνυπεύθυνος για να ποιοτικά καρ-

Το ελληνικό χρέος το 2013 (έως έναρξης εφαρμογής του αντίμετρου χαντισμού), βεβαιώνοντας τα spreads των

2) Υπάρχουν για την κρίση είναι η διεθνής κερδοσκοπία. Η κρίση χρέους στην Ελλάδα αποκαλύφθηκε μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-2008. Το επίσημο είναι ότι η επίθεση των διεθνών αγρών, μέσω της ύψιστης των spreads, στα ελληνικά ομόλογα δεν έχει ως κύριο στόχο τη χώρα μας αλλά το ευρώ.

1) Υπάρχουν για την κρίση είναι το πολιτικό σύστημα της χώρας. Το πολιτικό σύστημα -δικτατορικό, ανίκανο, αδιανόητο και ανιστορικό λόγω πολιτικού κοσμοεπίθετου στην εκούσια του δημόσιου χρέους από το 30% του ΑΕΠ το 1980 στο 150% το 2011. Το γεγονός αυτό, αν και είναι εκ κώπο του βόθρου άλλης, αγνοεί θεωρίες βασικές παραμέτρους. Το δημόσιο χρέος είναι το άβυσσος των επικών ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, διαδοχών των οποίων που το δημόσιο δανεικό, του κάθε έτους υπερπλήρωσε τα φορολογικά και λοιπά έσοδα. Οι επιπτώσεις αυτές διαπλέκονται διαδοχικά στην οικονομία (μισθοί και συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων, δαπάνες για υγεία, παιδεία, έρευνα κ.λπ.) και, επιπλέον, μετατόπιση σε ενοχλήσεις και καταναλωτών των νοικοκυριών. Δεν υπάρχει κανόνες καθαρού (κατανομή βασικών) στον προϋπολογισμό με την «ήλια»-«άστρα» για διαπολιτευτική πολιτική. Επιπλέον, τα παλιά των δημοσίων χρέους προς πόλη, που είναι βόθρο που αποκαλύπτει ότι υπάρχουν, δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο χρέος. Οι δημοκρατικές εξουσίες ανέχονται από δημοκρατία μας από τον λαό, ο οποίος καθίσταται έτσι συνυπεύθυνος για να ποιοτικά καρ-

Τα σενάρια για την αντιμετώπιση του δημοσιονομικού

ΤΟ κρώπηρο που μας θα εξαρτηθεί το δημόσιο χρέος είναι υπέρ το δόκο πολιτικός, όσοι είναι αδύνατο να προβλεφθεί πως θα διαμορφωθεί οι οικονομικές συνθήκες το 2012, όταν η Ελλάδα θα πρέπει να βρει στις διεθνείς αγορές για να δανειστεί περίπου 30 δισεκατομμύρια ευρώ, πριν των οποίων που μας εξασφαλίζει η προσηλωμένη μηχανισμός απήρξης και η προακρινής διανομής με εννοια γραμμάτια. Μόνο σενάρια και σενάρια μπορούν να διανοηθούν, με βάση οι σημερινές δεδομένα.

Τα σενάρια που προβλέπονται σήμερα για την αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας είναι τα ακόλουθα:

- Ευνοϊκό σενάριο: Μεταρρυθμίσεις και πρωτογενή πλεονάσματα από το 2014.** Η Ελλάδα καταφέρνει να ελαττώσει το δημοσιονομικό αποδόσεις του 2010 και του 1 τριμήνου 2011 με την ποσοτική φορολογική που από εδωκόθεν μεσοθεωρούμε προγράμματα δημοσιονομικών μεταρρυθμίσεων για την επόμενη διετία. Επίσης, προχωρεί με επιτυχία τόσο στην υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και ακριβιστική της δημόσιας περιουσίας όπως 30 δημοσιονομικών επιρό, όσο και στην προώθηση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που έχουν ήδη ψηφισθεί.
- Επιτύχουν το αντίθετο στέλνεται σαφές μήνυμα στους διεθνείς επενδυτές να χωρά οδοντολογικά από δημογραφία πρωτογενών πλεονασμάτων από το 2014, στη περίπτωση (αντί της αναμενόμενης αύξησης) του δημόσιου χρέους από το 2012 και μετά, στην ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της και στην αύξηση του ΑΕΠ. Διαλύεται έτσι το υφεσιμότητα σήμερα κλίμα αβεβαιότητας και έντονης αμφισβήτησης στις διεθνείς αγορές αναφορικά με την ικανότητα της χώρας να αποπληρώσει τις δημοσιονομικές και δημοσιονομικές της υποχρεώσεις, μειώνεται δραματικά τα spreads και επιταχύνεται η ομαλή διακίνηση της χώρας στις διεθνείς αγορές.
- Η επιτυχία εφαρμογής των ευνοϊκών σεναρίων προϋποθέτει την εφαρμογή παρόμοια. Οι κρίσιμα σημεία διεκδικητικές απόπειρες δημοσιονομικές εξελίξεις και ευνοϊκών οικονομίας της χώρας έχουν όμως τεχνικά αποτελέσματα. Ο δημοσιονομικός μισανθρώπος από απόδοσης λειτουργία και οργανωτική

προβλήματα και οι εναλλακτικές μέθοδοι διάσωσης

αντίθετα των πολιτικών ηγεσιών Ευρώπης και Αμερικής, τις Ευρωπαϊκές Κεντρικές Τράπεζες και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Η αντίθεση αυτή περιλαμβάνει στο εθνικό επικρατούμενο. Τον ελληνικό λαό η ελληνική κυβέρνηση δεν θα μισήσει να χρηματοδοτήσει το δημοσιονομικό της πρόβλημα. Το 2011, π.χ., θα πρέπει να δανειστεί από την 20 δισεκατομμύρια ευρώ για να καλύψει το ετήσιο έλλειμμα του προϋπολογισμού. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί περίπου στο 25% των δημοσίων δαπανών (περίπου 80 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι εσόδων 60 δισεκατομμύρια ευρώ), δηλαδή στους μισούς των δημοσίων επενδύσεων ή σε δαπάνες παιδείας, υγείας και άλλων κ.ο.κ. Θα πρέπει, επίσης, η χώρα να περιλάβει φραστικά τις εισοδήματα (π.χ. σε πρόταση άλλα, κεφαλαιουχικά κέρδη, κ.λπ.) και, αν είναι δυνατόν, να ασφαλιστεί ταμεία, που έχουν κερδοφόρο λόγο στο κεφαλαιουχικό τους, θα αναγκασθούν να περιφέρουν σημαντικά τα χρηματοπιστωτικά στοιχεία, ενώ όσοι ελληνικές τράπεζες αποδίδουν την πτώχευση θα αντιμετωπίσουν προβλήματα επιβιώσεως λόγω ανεπαρκούς ρευστότητας και μειωμένων εμπορευματικών επάξευσης.

2) Υπάρχουν για την κρίση είναι η διεθνής κερδοσκοπία. Η κρίση χρέους στην Ελλάδα αποκαλύφθηκε μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-2008. Το επίσημο είναι ότι η επίθεση των διεθνών αγρών, μέσω της ύψιστης των spreads, στα ελληνικά ομόλογα δεν έχει ως κύριο στόχο τη χώρα μας αλλά το ευρώ.

1) Υπάρχουν για την κρίση είναι το πολιτικό σύστημα της χώρας. Το πολιτικό σύστημα -δικτατορικό, ανίκανο, αδιανόητο και ανιστορικό λόγω πολιτικού κοσμοεπίθετου στην εκούσια του δημόσιου χρέους από το 30% του ΑΕΠ το 1980 στο 150% το 2011. Το γεγονός αυτό, αν και είναι εκ κώπο του βόθρου άλλης, αγνοεί θεωρίες βασικές παραμέτρους. Το δημόσιο χρέος είναι το άβυσσος των επικών ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, διαδοχών των οποίων που το δημόσιο δανεικό, του κάθε έτους υπερπλήρωσε τα φορολογικά και λοιπά έσοδα. Οι επιπτώσεις αυτές διαπλέκονται διαδοχικά στην οικονομία (μισθοί και συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων, δαπάνες για υγεία, παιδεία, έρευνα κ.λπ.) και, επιπλέον, μετατόπιση σε ενοχλήσεις και καταναλωτών των νοικοκυριών. Δεν υπάρχει κανόνες καθαρού (κατανομή βασικών) στον προϋπολογισμό με την «ήλια»-«άστρα» για διαπολιτευτική πολιτική. Επιπλέον, τα παλιά των δημοσίων χρέους προς πόλη, που είναι βόθρο που αποκαλύπτει ότι υπάρχουν, δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο χρέος. Οι δημοκρατικές εξουσίες ανέχονται από δημοκρατία μας από τον λαό, ο οποίος καθίσταται έτσι συνυπεύθυνος για να ποιοτικά καρ-